

סיפור 21.6 אנשי סלוצק מספרים על מופת של המגיד ממזריטש (עמ' 21 בספר)

לתת זכרון עולם למפעלות רבינו הקדוש (המגיד ממזריטש). לזכר עולם יהי הצדיק. השקט לא אוכל עד אשר אספר עוד פלא אחד. הנה בהיותי במדינת פרייסען בעיר קעניגסבערג, הייתי באכסניא אשר שם הי' אסיפה מהסוחרים הגדולים ובתוכם היה גם סוחרים מעיר סליצק, גבירים ומופלגי תורה. ונזרקת בהחבורה דיבורים מענין דרך החסידים. זה אומר כה וזה אומר כה. ואנשי סליצק ידועים למנגדים גדולים על דרך החסידים והוציאו דיבה על כל רבנים עדת החסידים עד שבאו לדבור מענין הלב הקדוש דמעזעריטש. ואמרו אנשי סלוצק: "אסור לדבר ח"ו [חס וחלילה] רע על האיש המופת, כי אף שאנו באמת מנגדים גדולים לדרך החסידים, אבל מה שעניינו ראו ולא זר א"א [אי אפשר] להכחיש הפלא הגדול שראינו במחנינו מהרב הגדול הזה. אשר אברך אחד ממחנינו נסע במדינת וואלין לסחורה ותעה בדרך חצי יום וחצי לילה. ותעה עד שבא לק"ק [לקהילת קודש] מעזעריטש אחר חצי הלילה, ונתקרה מאד ורצה לחמם א"ע [את עצמו]. אבל כולם ישנים, ולא נראה אור הנר בשום בית. ונסע ברחוב עד שבא לבית שמאיר שם אור הנר. והקיש שם על הדלת ופתחו לו ויבוא הביתה לחמם א"ע [את עצמו]. והנה האיר בחדר אחד, ושם היה מחיצת קדשו של רבינו הגדול ר' דובער. וכשמוע הרב הקדוש שיש אורח בבית, הלך ונתן לו שלום. ושאל לו הרב מאין הוא. ואמר מסלוצק. אמר לו איך שתעה בדרך. אמר הרב הקדוש: "לא לחנם תעית בדרך ולבוא לביתי, הלא דבר הוא." ולבש הברילין (משקפיים) על עיניו (כי כן הי' דרכו בקודש כאשר הי' רצונו להסתכל בדבר פרטי, הוצרך לצמצם ראייתו הרוחנית בלבישת הברילין, כי בלא זה נראה לו כל פרטי דברים שבעולם כאחד, והיה קשה לו להסתכל דוקא בפרט זה) והסתכל בפני האברך. אמר לו: "בעת נסיעתך מביתך הי' בך חולי גדול." אמר לו: "כן הוא." אמר לו הרב הקדוש: "אל תדאג מאומה, כי הוא ב"ה [ברוך השם] בריא בתכלית." ואמר להאברך: "כשתבא בשלום לביתך, תמצא רעש גדול בעיר, כי בנים קטנים מתים עד אין מספר. ובנך הוא ב"ה [ברוך השם] בקו הבריאה, והרב ודייני צדק מחפשים וחוקרים אחר חטאים אשר הסיבה זה הוא מיתת הילדים. וליום המחר יהי ברית מילה אצל נגיד אחד. ויעשה הנגיד סעודת ברית מילה. וגם אתם תהי' מהקוראים וכל נכבדי העיר יהי' על הסעודה. וידברו שם מענין מיתת הילדים ויתנו עיניהם על אברך אחד שהוא החוטא. ובאמת הוא זך ונקי מחטאים, ח"ו [חס וחלילה]. רק בראש הקוראים יהיה שם גביר אחד ממנהיגי העיר, והוא באמת חוטא גדול, ובסיבתו הוא מיתת הילדים. וכאשר יעמדו כולם ויכו את האברך שיתן הודעה מחטאיו, ויריס הגביר ג"כ [גם כן] את ידו להכות את האברך שיתן הודאה מחטאיו ויאמר: 'רשע תן תודה'. וכשיריס את ידו להכות את האברך, תאחז אתה בידו, ותאמר להגביר: 'רשע, תן תודה', כי אתה החוטא, ובסיבתך הוא מיתת הילדים.' ותיכף יודה על כל חטאיו. ואח"כ [ואחר כך] ישקט א"י"ה [אם ירצה השם] מיתת הילדים." ואמר לו: "וואם לא תעשה כאשר

לאת זכרון סוד המפעלות רבינו הקדוש לזכר עולם יהי' הצדיק השקט לא אוכל עוד אספר עוד פלא אחד. הנה בהיותי במדינת פרייסען בעיר קעניגסבערג הייתי באכסניא אשר שם הי' אסיפה מהסוחרים הגדולים ובתוכם היה גם סוחרים מעיר סליצק, גבירים ומופלגי תורה. ונזרקת בהחבורה דיבורים מענין דרך החסידים. זה אומר כה וזה אומר כה. ואנשי סליצק ידועים למנגדים גדולים על דרך החסידים והוציאו דיבה על כל רבנים עדת החסידים עד שבאו לדבור מענין הלב הקדוש דמעזעריטש. ואמרו אנשי סלוצק: "אסור לדבר ח"ו [חס וחלילה] רע על האיש המופת, כי אף שאנו באמת מנגדים גדולים לדרך החסידים, אבל מה שעניינו ראו ולא זר א"א [אי אפשר] להכחיש הפלא הגדול שראינו במחנינו מהרב הגדול הזה. אשר אברך אחד ממחנינו נסע במדינת וואלין לסחורה ותעה בדרך חצי יום וחצי לילה. ותעה עד שבא לק"ק [לקהילת קודש] מעזעריטש אחר חצי הלילה, ונתקרה מאד ורצה לחמם א"ע [את עצמו]. אבל כולם ישנים, ולא נראה אור הנר בשום בית. ונסע ברחוב עד שבא לבית שמאיר שם אור הנר. והקיש שם על הדלת ופתחו לו ויבוא הביתה לחמם א"ע [את עצמו]. והנה האיר בחדר אחד, ושם היה מחיצת קדשו של רבינו הגדול ר' דובער. וכשמוע הרב הקדוש שיש אורח בבית, הלך ונתן לו שלום. ושאל לו הרב מאין הוא. ואמר מסלוצק. אמר לו איך שתעה בדרך. אמר הרב הקדוש: "לא לחנם תעית בדרך ולבוא לביתי, הלא דבר הוא." ולבש הברילין (משקפיים) על עיניו (כי כן הי' דרכו בקודש כאשר הי' רצונו להסתכל בדבר פרטי, הוצרך לצמצם ראייתו הרוחנית בלבישת הברילין, כי בלא זה נראה לו כל פרטי דברים שבעולם כאחד, והיה קשה לו להסתכל דוקא בפרט זה) והסתכל בפני האברך. אמר לו: "בעת נסיעתך מביתך הי' בך חולי גדול." אמר לו: "כן הוא." אמר לו הרב הקדוש: "אל תדאג מאומה, כי הוא ב"ה [ברוך השם] בריא בתכלית." ואמר להאברך: "כשתבא בשלום לביתך, תמצא רעש גדול בעיר, כי בנים קטנים מתים עד אין מספר. ובנך הוא ב"ה [ברוך השם] בקו הבריאה, והרב ודייני צדק מחפשים וחוקרים אחר חטאים אשר הסיבה זה הוא מיתת הילדים. וליום המחר יהי ברית מילה אצל נגיד אחד. ויעשה הנגיד סעודת ברית מילה. וגם אתם תהי' מהקוראים וכל נכבדי העיר יהי' על הסעודה. וידברו שם מענין מיתת הילדים ויתנו עיניהם על אברך אחד שהוא החוטא. ובאמת הוא זך ונקי מחטאים, ח"ו [חס וחלילה]. רק בראש הקוראים יהיה שם גביר אחד ממנהיגי העיר, והוא באמת חוטא גדול, ובסיבתו הוא מיתת הילדים. וכאשר יעמדו כולם ויכו את האברך שיתן הודעה מחטאיו, ויריס הגביר ג"כ [גם כן] את ידו להכות את האברך שיתן הודאה מחטאיו ויאמר: 'רשע תן תודה'. וכשיריס את ידו להכות את האברך, תאחז אתה בידו, ותאמר להגביר: 'רשע, תן תודה', כי אתה החוטא, ובסיבתך הוא מיתת הילדים.' ותיכף יודה על כל חטאיו. ואח"כ [ואחר כך] ישקט א"י"ה [אם ירצה השם] מיתת הילדים." ואמר לו: "וואם לא תעשה כאשר

צויתיד, ידוע תדע שתיכף ומיד ימות בנד
מיתה חטופה. "ונסע האברך לביתו ומצא
הכל כדברי קדשו, לא נפל מהדברים
ארצה. ותיחום כל העיר מהפלאות
המעשי [המעשה]. ואמר: "הנמצא כזה איש אלקים אשר רוח השם דיבר בו?" את זה ראינו וא"א [ואי אפשר] להכחיש.
כה שמעתי מפיהם שהשיחו לפי תומם. הנה באיש הקדוש הזה האהוב להשם ואנשים, בו יתפאר ה' הנותן התורה ובו
יתברכו ויתפללו כל שבטי ישורון:

צויתיד ידוע תדע שתיכף ומיד ימות בנד
ומלא הכל כדברי קדשו לא נפל מהדברים ארצה ותיחום כל העיר מהפלאות
המעשי ואמר הנמצא כזה איש אלקים אשר רוח השם דיבר בו. את זה ראינו וא"א [ואי אפשר] להכחיש.
כה שמעתי מפיהם שהשיחו לפי תומם הנה באיש הקדוש הזה
האהוב להשם ואנשים בו יתפאר ה' הנותן התורה ובו יתברכו ויתפללו כל
שבטי ישורון:

המעשי [המעשה]. ואמר: "הנמצא כזה איש אלקים אשר רוח השם דיבר בו?" את זה ראינו וא"א [ואי אפשר] להכחיש.
כה שמעתי מפיהם שהשיחו לפי תומם. הנה באיש הקדוש הזה האהוב להשם ואנשים, בו יתפאר ה' הנותן התורה ובו
יתברכו ויתפללו כל שבטי ישורון: